

ΟΘΕΑ. Στὸ φηγάρι
 Βάλε ξανά τὰ λαμπερὰ σπαθιά σας,
 Γιατὶ ἡ δροσιά τῆς νύχτας τὰ σκουριαίνει.
 Καλέ μου, Κύριε, πλιότερη ἐξουσία
 Τὰ χρόνια σου ἀπὸ τάρμυτα σοῦ δίνουν !
 ΒΡΑΒ. Ὡ κλέφτη βρωμερέ ! Ποῦ μῶχους κρύψει
 Τὴν κόρη μου ; Γητείες, ἀνάθεμά σε,
 Τῆς ἔχεις κάμει ; Ἄς μαρτυρήσουν ὅλα
 Τὰ λογικά τὰ ὄντα, ἀν δίχως νᾶναι
 Μὲ τὰ δεσμὰ τῆς μαγικῆς δεμένη,
 Μία κορασίδα τόσο τρυφερή
 Καὶ τυχερή κι' ὥραία κ' ἐνάντια τόσο
 Στὴν παντρεία, ποῦ ἀρνήθηκε τὰ πλούσια
 Σγουρόμαλλα κυράκις τῆς φυλῆς μας,
 Ἄν θάφευγε ποτέ, γιὰ ν' ἀπολάψει
 Τὴν κοιὴ καταφρόνια, ἀπὸ τῆ σκέπη
 Τὴν πατρική, κι' ἀν θάπεφτε ποτέ της
 Στὴν ἀθαλένια ἀγκάλῃ ἐνοῦ πραγμάτου
 Ὡσάν ἐσέ, ποῦ καμωμένος εἶσαι
 Γιὰ νὰ φοβίζεις κι' ὄχι γιὰ νὰ εὐφραίνεις.
 Ἄς κρίνει ὁ κόσμος, ἀν πιασὸ δὲν εἶναι
 Πῶς ἀραχνες μαγεῖες τῆς ἔχεις κάμει,
 Καὶ πῶς ἐσὺ τὴν τρυφερή της νεότη,
 Μὲ βότανια ἢ μὲ μέταλλα ποῦ παίρνουν
 Τὸ λογικόν, τῆς ἔχεις ἀπατήρει.
 Θέλω νὰ γένει κρίση. Ὁ στοχασμός
 Καὶ πιθκνὸ καὶ θετικὸ τὸ βρίσκει.
 Γι' αὐτὸ σὲ πιάνω καὶ κατηγορῶ σε
 Πῶς ξεμαυλᾷς τὸν κόσμον, ἔχοντας ἔργο
 Ἐμποδισμένη τέχνη, ὅξω τοῦ νόμου.
 Συλλάδετέ τον, κι' ἀν ἀντισταθεῖ
 Μὲ κίνυνό του καταβάλετέ τον.
 ΟΘΕΑ. Τὰ χέρια σας κρατήστε, κ' οἱ δικοί μου
 Καὶ σεῖς οἱ ἄλλοι. Ἄν ἴσως ἦταν τώρα
 Ἡ ἀράδα ἐμὲ νὰ χτυπηθῶ μαζὶ του,
 Θὰ τῶξερα χωρὶς τὸν κανονάρχην.
 Ποῦ θέλετε νὰ πάω γιὰ νὰ ἀπαντήσω
 Σ' αὐτὰ ποῦ τώρα μὲ κατηγορεῖτε;
 ΒΡΑΒ. Στὴ φυλακή, ὡς ποῦ νὰ σὲ κράξει ἡ ὥρα
 Ποῦ θέλει ὁ νόμος καὶ ἡ συνειθισμένη
 Πορεία τῆς δίκης, γιὰ νὰ παιδευτεῖς.
 ΟΘΕΑ. Κι' ἀν σὰς ἀκούσω, λέτε πῶς μ' αὐτὸ
 Θάνατι φχαριστημένος τάχα ὁ δούκας,
 Ποῦ οἱ ἀποκριτάριοι του εἶναι στὸ πλευρό μου,
 Θέλοντας νὰ μὲ πάρουν στὸ παλάτι
 Γιὰ κάποια βικιστικὰ δουλειὰ τοῦ κράτους;
 ΕΝΑΣ ΑΞΙΩΜ. Ἀλήθεια, τιμημένε Κύριε, ὁ δούκας
 Κάθεται στὸ Συμβούλιον, κ' εἶμαι βέβαιος
 Πῶς καὶ στὴν εὐγενεία σου ἔχει μὴνύσει.
 ΒΡΑΒ. Ὁ δούκας στὸ Συμβούλιον τέτοιαν ὥρα;
 Τὴ νύχτα;—Πάρτε τὸν ἀπὸ δῶ.
 Ἡ ὑπόθεσή μου ἀσήμαντη δὲν εἶναι.
 Ὁ δούκας ὁ ἴδιος καὶ οἱ συνάδερφοί μου
 Δὲν εἶναι βολετό νὰ μὴ γρικῇσουν
 Αὐτὸ τὸ πάθημά μου σὰ δικό τους·

Τι ἀν πράξη τέτοια τιμωρία δὲ λάβει,
 Θὰ μᾶς δρίζουν οἱ ἀπιστοὶ κ' οἱ σκλάβοι !
 (Φεύγουν).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ἡ σάλα τοῦ Συμβουλίου

Ὁ δούκας καὶ οἱ γερουσιαστὲς καθισμένοι γύρω σ'
 ἓνα τραπέζι· ἀξιωματικοὶ τῆς υπηρεσίας.

Ο ΔΟΥΚ. Αὐτὰ τὰ νέχ δὲ συμφωνοῦν μὲ τὰλλα,
 Γι' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀξιόπιστα.

ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΥΣ. Κι' ἀλήθεια

Ἀντίθετα εἶναι. Ἐμένα μῶχουν γράφει

Πῶς ἐκκτὸν ἐφτὰ εἶναι τὰ καρδιά.

ΔΟΥΚ. Κ' ἐμὲ ἐκκτὸν σαράντα.

ΔΕΥΤ. ΓΕΡΟΥΣ. Ἐμὲ δικόσια.

Μὰ ἀν καὶ τὰ γράμματα μας μετὰξὺ τους

Στὸν ἀριθμὸ δὲ συμφωνοῦν, καθῶς

Σὲ περιστάσεις τέτοιες, ποῦ εἰκασίες

Πληροφορίες μᾶς δίνουν, τὸ συχρὸν

Ἵπάρχουν διαφορές, μᾶς βεδιωνουν

Ὅλα πῶς ἕνας στόλος Τουρκικὸς

Φάνηκε κι' ἀρμενίζει πρὸς τὴν Κύπρο.

ΔΟΥΚ. Αὐτὸ τὸ βρίσκω λογικὸ πολὺ :

Μὰ ἡ πλάνη τους ἀσφάλεια δὲ μοῦ δίνει,

Γιατὶ στὸ πρῶτο τὸ κεφάλαιο πρέπει

Βέβαια νὰ δώσω πίστη καὶ φοδομυ.

ΕΝΑΣ ΝΑΥΤΗΣ (ἀπὸ τὰ παρυσκήνια). Ποῦ εἴχατε
 [κί! ποῦ εἴχατε κί!]

ΠΡΩΤ. ΑΞΙΩΜ. Ἐνὰς μιντατοφόρος ἀπ' τὰ πλοῖα.

Ἐρχεται ὁ ναύτης

ΔΟΥΚ. Τί νέχ μᾶς φέρνεις;

(ἀκολουθεῖ)

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑΡΙΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων

ὑπεθυμίζει εἰς τοὺς συνδημότης αὐτοῦ ὅτι συμ-
 φώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 581 Νόμον, πᾶς ἐκλογεὺς
 ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Νομαρχίαν μέχρι τῆς 3ης
 Αὐγούστου ἔ. ἔ. πρὸς ἐπικύλλησιν τῆς φωτογραφίας
 τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ βιβλιαρίου.

Ἡ παρουσιασθησμένη φωτογραφία πρέπει νὰ εἴη
 ἐκ λευκοῦ χαρτοῦ ἄνευ χαρτονίου καὶ διαστάσεων πε-
 ρίπου 6—8 (ἕξ ἕως ὀκτὼ) ἑκατοστῶν. Νὰ παριστᾷ δὲ
 τὸν ἐκλογέα ἄσκητῃ, ὅσον τὸ δυνατόν κατὰ πρόσωπον,
 καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ κορμοῦ καὶ ἄνω.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἐκλογεὺς ὁ
 μὴ ἔχων ἐπικεκολλημένην τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ ἐπὶ
 τοῦ βιβλιαρίου δὲν θὰ δύναται νὰ ἐνασχῇσῃ τὰ ἐκλο-
 γικά του δικαιώματα μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου προσεχέως
 ἔτους.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ